

Úvodné slovo predstaviteľa združenia P. Kasalovského na 302. podujatí

Čo urobili doteraz svetoví lídri (a tiež slovenskí lídri) pre mier ?

Dámy a páni,

zvolali sme reprezentáciu členov združenia a Medzinárodného mierového výboru s cieľom vymeniť si názory na to, aký je Svet a Slovensko v ňom v súčasnosti. Pozvali sme aj niekoľko hostí, ktorí pôsobili v našom združení.

Dnešné podujatie je prvým v 33. roku existencie združenia. Napriek vybudovanej prestížnej pozícii v zahraničí, keď ho vnímajú a oceňujú viaceré svetové osobnosti, tak doma je akoby neželaným návštevníkom.

Od 19. augusta 1993, keď de facto vzniklo naše združenie, udržujeme ako životodárny oheň dialóg o problémoch a vývojových tendenciách v slovenskom priestore, ale aj v európskom a globálnom meradle.

Dámy a páni, od roka k roku sme si viac a viac uvedomovali, že najvyššou hodnotou, o ktorú sa chceme pričínať je mier – mierové podmienky pre život a rozvíjanie sebarealizačných možností pre každého človeka.

Je to paradox, čím dlhšie ako združenie pôsobíme, tak predovšetkým od 2006. roka, tak čoraz viac spoločenských a politických lídrov nemá záujem o korektný dialóg. Vďaka médiám prezentujú iba svoje názory a postoje.

Stalo sa, že sme sa ocitli vo vleklej vnútro politickej kríze a slovenská spoločnosť je príkro rozdelená, neschopná spolupracovať, aby u nás bolo viac pohody a hodnoty hodnôť, teda človečenského šťastia.

Navrhli sme prezentáciu a dialóg premiérovi, predsedovi parlamentu, ministrom rezortov obrany, vnútra, zahraničných vecí, hospodárstva, zdravotníctva, a naposledy kultúry. Bez reakcie, alebo s informáciou, že majú iný program.

Taký vzťah - odpor sme už zažili niekoľkokrát v období všetkých doterajších vlád. Jednou z najväčších príčin bolo, že sme za dialóg a máme schopnosť byť nadstranícky – v záujme nachádzania riešení jestvujúcich problémov.

Dámy a páni,

opoziční politici sa správajú obdobne. Faktom je aj to, že časť našich minulých členov odmietla v tichosti princíp rovnosti členstva v združení, alebo sa dopracovala k neschopnosti vnímať aj iné názory a postoje a čo by len náznak kritiky.

Sme nielen znepokojení, ale, obrazne povedané, priam vystrašení z toho, ako u mnohých bez rozdielu veku a pozície v spoločnosti došlo k strate pamäti na dobré a zlé v živote.

Neraz sme aj doslova dehonestovaní sklonmi konkrétnych osôb k autoritatorstvu a ich slovníkom z mysleného suterénu, či prejavmi, ktoré majú manifestovať také niečo ako genialitu.

Je to krutý fakt, keď od roku 2018 legitímne zvolení zástupcovia ľudu v parlamente a vo vláde nepočúvajú „hlas ľudu“. Ten je jasný : chceme mier, informovanosť a zainteresovanosť na živote štátu a spoločnosti ako takej.

A čo sa tu deje a čo nadobúda obludné rozmery ? Fanúšikovský syndróm, keď odmietate uznať kvality druhej strany. A od toho je len krok ku konfrontácii, ktorú čoraz častejšie vidíte v diskusných tv reláciach, alebo vo svetovej politike... Takýto vývoj vždy bol, je a bude predzvesťou pádov, menších-väčších krízových situácií s ľudskými obeťami. Každý mŕtvy civilista mal svoj život, svojich blízkych a mal právo na život.

Čo urobili svetoví lídri a čo urobili slovenskí lídri doteraz pre to, aby Svet bol bez vojnových útrap ?!

Ich tempo práce pre mier sa javí ako pomalé, a neefektívne. Na záver dnešného stretnutia si pripomenieme to, čo náš Výbor deklaroval pred siedmymi rokmi 8. mája 2018, a čo je akoby neriešiteľné.

Nechcel by som odpovedať faktom, že minister vnútra vypustil do sveta brožúru ako sa správať v čase vojnového konfliktu. V iných štátoch to už urobili pred covidovým obdobím, ale to je však kapitulácia.

Dámy a páni, na záver úvodného slova aj dobrá správa. Veľmi dobrá správa. O chvíľu vám priblíži Ing. Soňa Kopčoková, ako to bolo na tohtoročnom preteku ultra GOBI 400 km. Potešil som sa záujmu a podpore nášho 32-ročného združenia a jeho Medzinárodného mierového výboru, (a teda Ing. S. Kopčokovej, ktorá je už našou členkou) zo strany Inštitútu regeneratívnej medicíny v Pekingu dr. Ronxiang Xu-a (s ním sme založili na jar 2015. roku MMV) a veľvyslanca ČĽR v SR CAI Ge. Vysoko oceňujem aj podporu tomuto „projektu“ niektorými členmi združenia.

Vy ste sa pričiňovali – pričiňujete, trebárs aj spomienkami, o životnosť Slovenskej republiky, tak máte dôvod vnímať výkon a život Ing. S. Kopčokovej, a potvrdzovať si na jej príklade, aká sila je v našich ľuďoch a z nej plynúca možná úspešnosť v nevyhlásenej súťaži medzi národmi a ich štátmi.

Mám Vás v pamäti ako charakterných a čestných ľudí, tak sa s Vami delím o nádej z „kopčokovskej nezlomnosti“, že sa vystrábime z neutešenej prítomnosti.

Majme na mysli aj pozdrav člena MMV Ing. Františka Bednaříka, ktorý je pracovne v Republike Botswana. Za pojmom „pracovne“ treba vidieť, že sa má pričiniť o pestovanie konope, ktoré bude významným pre výrobu stavebných materiálov.

Okrem toho, že ani jeho balíky s farmapomocou a moje listy prezidentovi nedošli ani po mesiaci adresátom, odkázal spolu s desiatkami momentiek :

“Po procestovaní cca 3000 km po Botswane musím konstatovať jedno. Tzv.západni spôsob života mi nedáva zmysl. Jen pro srovnání, tady stačí člověku 20 dolarů na měsíc a jídlo a vodu. A my si v našem „vyspělém“, světě děláme všechno tak drahé, že potřebujeme stonásobek! S dovolením pane doktore, v Evropě nějaká ženská vystrčí svoje prsa a za tu fotku pak inkasuje víc peněz, než tady celá vesnice potřebuje pro přežití na 10 let ! ! ! A tomu se říká vyspělý svět! Alespoň nám to tvrdí ty podivné „ elity „ . Možná trochu tvrdé a přisproslé, ale výstižné domnívám se. Posílám pozdrav a přeji vše dobré.“